# FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

föredraget den 10 juli 2001 [1]

1. Europeiska gemenskapernas kommission har väckt talan vid domstolen om fastställelse av att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat Förenade kungariket) har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten [2] (nedan kallat direktivet).

## I — Direktivet

2. Direktivet syftar, i enlighet med första övervägandet i ingressen och artikel 1, till att skydda miljön och människors hälsa genom att minska föroreningen av badvatten och genom att hindra att badvattnet försämras, med undantag för vatten avsett för terapeutiska ändamål och vatten som används i simbassänger.

3. I artikel 3 föreskrivs att medlemsstaterna för alla badplatser eller för varje enskild badplats skall fastställa de värden som skall gälla för badvatten i fråga om de fysikaliska, kemiska och mikrobiologiska parametrar som förekommer i bilagan till direktivet. Enligt artikel 2 utgör dessa parametrar en integrerad del av direktivet.

4. Medlemsstaterna var, enligt artikel 4, skyldiga att vidta de åtgärder som var nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten inom tio år efter anmälan av direktivet överensstämde med de gränsvärden som fastställts i enlighet med artikel 3. Direktivet anmäldes för Förenade kungariket den 10 december 1975. Den föreskrivna fristen löpte följaktligen ut den 10 december 1985.

5. Enligt den nya lydelsen av artikel 13 i direktivet är medlemsstaterna skyldiga att varje år lämna en rapport om badvattnet och dess mest betydelsefulla egenskaper till kommissionen. [3]

1 — Originalspråk: spanska.

2 — EGT L 31, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 3.

3 — Lydelse som har beslutats genom artikel 3 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön (EGT L 377, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 208).

6. Enligt direktivet åligger det således medlemsstaterna, bland annat att för alla badplatser fastställa angivna fysikaliska, kemiska och mikrobiologiska parametrar och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten inom tio år överensstämmer med dessa värden. [4]

## II — Bakgrund

7. Av innehållet i Förenade kungarikets rapporter för säsongerna 1996 och 1997 har kommissionen slutit sig till att de brittiska badplatserna uppfyllde kraven i direktivet till 89,4 respektive 88,3 procent. Den 22 januari 1999 påtalade kommissionen detta förhållande för denna stats regering, som nu är svarande, och uppmanade den att inkomma med det yttrande som den ansåg vara lämpligt.

8. De brittiska myndigheterna överlämnade ett skriftligt yttrande den 30 mars samma år, i vilket de framhöll deras beslutsamhet att uppfylla föreskrifterna i direktivet så snart som möjligt och i vilket de påpekade att arbetena med att förbättra kvaliteten på badvattnen framskred.

9. Eftersom kommissionen ansåg att svaret inte var tillräckligt riktade dén ett motiverat yttrande till Förenade kungariket den 28 februari 2000, vari den beviljade denna stat två månader för att komma till rätta med situationen.

10. Den svarande regeringen medgav i sitt svar av den 14 juni att de badvatten som den ansvarade för inte överensstämde med gränsvärdena på det sätt som krävs enligt normerna i direktivet. Nämnda regering tillade att situationen emellertid var exceptionell år 1997, att kraven under säsongen 1999 hade tillgodosetts till 91,4 procent och att de korrigerande åtgärder som redan vidtas kommer att göra det möjligt att kunna tillgodose kraven till 97 procent år 2005.

11. Eftersom kommissionen ansåg att underlåtenheten att vidta åtgärder bestod vid utgången av den frist som hade beviljats i det motiverade yttrandet, väckte den denna talan.

## III — Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

12. Kommissionen har yrkat att domstolen skall fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte säkerställa att badvattnen överensstämmer med de gränsvärden som har fastställts i enlighet med artikel 3, jämförd med bilagan, och

4 — Se punkt 8 i det förslag till avgörande som jag föredrog den 18 januari 2001 inför domen av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike (REG 2001, s. I-2387), i vilken det hänvisas till dom av den 25 maj 1982 i mål 96/81, kommissionen mot Nederländerna (REG 1982, s. 1791), punkt 2.

förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

13. Den brittiska regeringen har för sin del medgett de omständigheter som avser de badsäsonger som är föremål för kommissionens talan.

14. Domstolen beslutade, på grundval av referentens rapport, sedan generaladvokaten hörts och parterna lämnat sitt uttryckliga samtycke, att i enlighet med artikel 44a i rättegångsreglerna inte inleda det muntliga förfarandet.

## IV — Fördragsbrottet

15. Den brittiska regeringen har medgett de omständigheter som har påtalats av kommissionen, det vill säga att de brittiska badvattnen under säsongerna 1996 och 1997 inte helt överensstämde med de värden som anges i enlighet med artikel 3, jämförd med bilagan, i direktivet. Domstolen har följaktligen att bekräfta, och således i dom fastställa, det fördragsbrott som har påtalats.

16. Genom direktivet åläggs medlemsstaterna att uppnå vissa resultat och inte endast en skyldighet att utveckla de medel som är nödvändiga för att förbättra kvaliteten på badvatten så att de överensstämmer med de gränsvärden som anges i direktivet, [5] med förbehåll för de undantag som föreskrivs i den aktuella bestämmelsen, [6] vilka inte föreligger i detta fall.

17. Hur stora ansträngningarna för att anpassa sig till direktivet än har varit, är det således tillräckligt — för att det skall anses att direktivet har överträtts — att man under en enda säsong har underlåtit att vidta de åtgärder som är nödvändiga och att detta inte var en följd av ett absolut hinder. [7]

18. Jag föreslår följaktligen att domstolen skall fastställa att Förenade kungariket, i enlighet med vad denna stat själv har medgett, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att under säsongerna 1996 och 1997 inte säkerställa att alla dess badvatten överensstämmer med de gränsvärden som anges i enlighet med artikel 3, jämförd med bilagan. [8]

5 — Se dom av den 14 juli 1993 i mål C-56/90, kommissionen mot Förenade kungariket (REG 1993, s. I-4109), punkterna 42—44, dom av den 12 februari 1998 i mål C-92/96, kommissionen mot Spanien (REG 1998, s. I-505), punkt 28, dom av den 8 juni 1999 i mål C-198/97, kommissionen mot Tyskland (REG 1999, s. I-3257), punkt 35, och dom av den 25 maj 2000 i mål C-307/98, kommissionen mot Belgien (REG 2000, s. I-3933), punkt 48.

6 — Artiklarna 4.3, 5.2 och 8.

7 — Se punkt 58 i det förslag till avgörande som jag föredrog inför domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, i vilken det hänvisas till punkt 34 i domen i det likaledes ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland. Man kan på samma sätt inhämta upplysningar i fotnoten på sidan 10 i det förslag till avgörande som nämns ovan i fotnot 4.

8 — I domen av den 14 juni 2001 i mål C-368/00, kommissionen mot Konungariket Sverige (REG 2001, s. I-4605) avgjorde domstolen en talan om fördragsbrott mot Konungariket Sverige. I detta mål hade den svarande staten, som i förevarande fall, medgett underlåtenheten att följa direktivet.

## V — Rättegångskostnader

19. Ett bifallande av kommissionens talan innebär att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna.

## VI — Förslag till avgörande

20. Jag föreslår att domstolen, mot bakgrund av det ovan anförda, skall bifalla talan och fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 genom att inte vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de gränsvärden som krävs enligt direktivet, samt förplikta den svarande regeringen att ersätta rättegångskostnaderna.